

Освештан новоподигнути храм у Бубањама код Берана

У осму недјељу по Духовима, на празник Успенија Свете Ане, 7. августа 2022. године, Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије, обавио је освећење новоподигнутог храма Светих цара Константина и царице Јелене, у Бубањама, код Берана.

По обављеном освештању цркве, Владика је, уз саслужење свештенства и уз молитвено учешће вјерног народа, служио Свету архијерејску литургију.

Обрадован трудом и љубављу људи који су помогли да се овај храм у подигне, освешта и преда вјерницима овога краја и свих људи на добробит и благослов, Епископ Методије се обратио ријечју архијерејске бесједе.

„Ево дивног дана на овој гори, овдје у Бубањама, гдје осветисмо нови храм, посвећен Светим цару Константину и царици Јелени, равноапостолнима да се народ одавде, из околине, а и из далека, одакле сте се ви данас сабрали, на светој Литургији и освећењу овог храма, сабира и убудуће, ако Бог да.

Сабирајући се око ове светиње да „закуче“, макар, нешто од оне Христове свјетлости која треба да се рефлектује кроз наше душе, Његових сљедбеника, хришћана цијелом свијету“, рекао је Владика, напомињући да је Црква у Светом писму, између осталих, слика представљена и као лађа спасења.

То је, додао је, оно мјесто, на узбурканом мору овог живота, у којем човјек може да нађе сигурност, уточиште и гдје ће му бити обезбијеђено да се пребаци до коначне луке, тихог пристаништа тј. Царства небеског.

„Права, истинска Црква, аутентична, увијек, је сигурна лађа не зог тога што је она посебна сама по себи, него због тога што се у њој налази Христос Који управља цјелокупном творевином. Кад се на узбурканом мору овог живота подигну таласи, дуну вјетрови ако смо у близини Христовој бићемо сигурни као што знамо из светог Јеванђеља да се то дешавало реално када је Христос улазио у лађу својих ученика и апостола, која се налазила на узбурканом мору и у којој су они без Њега били у опасности“, бесједио је Његово преосвештенство, поручујући:

„Ушавши у ту лађу, као што Га призивамо да уђе и међу нас, тако да када славски колач окрећемо, говоримо: Христос је међу нама, ту, овдје, по сриједи нас и одговарамо: Јесте. Он јесте и сада и овдје међу нама, али и биће, ако Бог да, у вјекове вјекова, јер се у овој лађи налазимо само на путу до коначне луке и тихог пристаништа – Царства небеског. Зато је и на овој благословеној гори, у Бубањама, постројен нови храм, нова лађа и сигурна барка која треба да окупља народ из овог краја и шире како би „закучили“ помало од те благодати Божје и енергија, просвећујући своју душу, али не да би постали себични специјалисти свог личног спасења, него да бисмо благодат коју стекнемо у Светим тајнама, у светим храмовима Божјим предавали другим људима, мир, благодат и благослов да се шири, да се шири божанска и Христова свјетлост преко нас цијелом свијету“, навео је Преосвећени владика Методије.

Указао је на ријечи Господње: Нека се свијетли свјетлост ваша пред другим људима, да они виде ваша добра дјела и да прославе Оца нашег Који је на Небесима.

„Зато је овај храм овдје и постројен, због те небеске свјетлости која треба да уђе и да се на ово мјесто, преко нас, који се овдје сабирамо, рашири по цијелом свијету. Чули смо у светом Јеванђељу које се читало, данас на Литургији, да је Христос у пустом мјесту, гдје су се окупили ученици и

апостоли Његови, и мноштво народа да чују Његову спаситељну ријеч. То показује да је толики народ, каже било је више од пет хиљада људи, осим жена и дјеце, имао је народ велико повјерење у Њега чим су отишли у пусто мјесто без хране и потрепштина, да Га слушају и да се напајају благодатним ријечима спасења, које излазе из уста Његових“.

„Његови ученици су свом Учитељу, Исусу рекли: Већ је доцкан, вече пада, пусто је мјесто, отпусти народ нека оду у оближња мјеста да могу да нађу хране и да се смјесте, а Он каже: Подајте им ви то мало хране што имате, нека једу. Они одговарају: Имамо мало, само пет хљебова, што је недовољно, чак, и за неколико ученика најближих, који су се окупили око Исуса, и двије рибе, а њих, каже, пет хиљада има. А Он каже: Донесите мени да им ја раздијелим. И Он је, то је чудо умножења хљебова у пустињи, Исусово, осим што је реално Исус умножио творевину чији је Он створитељ, и подијелио и нахранили су се пет хиљада са тих хљебова и двије рибе и прекостало је хране 12 котарица. Више него што је било хљебова с којима је почео Исус да их храни“, казао је Епископ.

То је, по Владикиним ријечима, слика једне духовне реалности – тих пет хљебова значи да сваки хљеб храни свако тјелесно чуло понаособ у сваком човјеку.

„Пет је чула тјелесних у човјеку: вида, слуха, мириса, укуса и додира. Свих тих пет чула, кад дођемо у цркву, у мјесто гдје је Христос, храни Христос и то су врата кроз која улази информација споља у душу човјекову. Зато је у овом светом храму постројене у иконостасу изображене дивне иконе, да би их гледали и тиме успоставили везу са Христом, Богородицом и светитељима и на живопису који ће, ако Бог да, бити на зидовима овог храма, затим мирис тамјана којим се кади да уздигемо молитве своје као кад пред лице Божје; слушањем црквеног појања и умилних пјесама да кроз то узносимо душу своју и молитву ка Богу, па цјеливајући иконе, то је кроз додир, и цјеливајући свете мошти, крст и друге свете предмете, тиме уздигемо душу своју Богу“.

„Причешћујући се и окушајући Христа у Светом причешћу је пуноћа нашег контакта са Богом. Дакле, свих пет чула сваког човјека се напајају и хране духовном храном, кроз та врата улази благодат Божја у оваквим храмовима који је данас на овој гори постројен“.

„Многи су се од вас потрудили на разне начине да овај храм у оваквој форми дивној и облику буде завршен и освећен. Отац Сениша је њихова имена припремио да им се, због њихове љубави нарочите према својој светој Цркви

и жртве коју су поднијели, на било који начин, истичући се мало више него други који су доприносили да се овај храм подигне и данас освешта, припремили смо архијерејске грамате да им уручимо“, рекао је Епископ будимљанско-никшићки г. Методије.

Славље поводом овог великог догађаја настављено је уз трпезу љубави. Епископ Методије је захвалио најзаслужнијима који су помогли да се ово богоугодно дјело приведе крају, уручивши им Епископске грамате. Услиједило је свенародно весеље уз пјесму, игру и дружење, поред храма Светих Константина и Јелене у Бубањама.

mitropolija.com